

899.969.3

ჭ 15

ილია
ტყეშელაშვილი

საშობაო

ილია ტაყაიშვილი

საშობაოდ

84 Гр 1-3

ქ 152

გამოსაცემად მოამზადა ზ. სარჯველაძემ

საშობაო

ტფილისი, 24 დეკემბერი

დაუმძიმდა კაცთა ნათესავსა ძველი რჯული, ძველი აღთქმა. შეერყა საძირკველი კაცთა ცხოვრებისა, რომელსაც ქვაკუთხედად ედგა ძველის აღთქმის მოძღვრება: "თვალი თვალისა წილ, კბილი კბილისა წილ". სხვა მადლის მწყურვალმა სულმა კაცისამ იგრძნო, რომ ამ მოძღვრების საფარქვეშ ველარ იდგომილება დიდხანს და ძველი ქვეყანა ირყევა, ირღვევა, მიდის და იფუშება; იგრძნო, რომ იგი ღმერთი მსტავრისა და შურის-გებისა, ღმერთი წყრომისა და რისხვისა, ამასთანავე კაცთმოყვარე, მადლის მომფენი, ყოვლად მოწყალე და ყოველთა შემწყნარებელი ღმერთიც უნდა იყოს.

ამ ქვეყნის რყევასა და რღვევაში ჯერ კარგად ვერ გამორკვეული სასოება ადამიანისა, ჰხედავს რა ძველს დედაბოძს სულის საფარისას, წამოსაქცევად გამზადებულს, ჰკვნესს და ჰლაღადებს ზეგარდამო შთაგონებულთ კაცთა ბაგითა. რყევისა და რღვევისაგან თავის ბუდიდამ ამომფრთხალი გული ადამიანისა უთვისტომოდ, უბინაოდ ჰრჩება. გული, შეშინებული, ელდაცემული, ეძიებს ახალს სადგურს, ახალს ბინას, რომ მივიდეს და იქ განისვენოს, ზუნდად და გამოურკვევლად ჰგრძნობს, რომ უნდა ამოვიდეს ახალი ვარსკვლავი, ახალი ალიონი, რომელმაც უნდა გზა აჩვენოს და გააგნებინოს ძველის ქვეყნის რყევისაგან ატეხილს მტკვერ-ბუქსა და ბინდ-ბუნდში. ერთხელ წაირღვნა ქვეყანა, ეხლა კი უნდა დახსნილ იქმნას და, აი, ამ მხსნელს ელის ხსნის მწყურვალე სული.

"შენ, ბეთლემ, ქვეყანა ეგე იუდასი, - ჰლაღადებს ზეგარდამო შთაგონებული წინასწარმეტყველი, - არასადა უმრწემეს ხარ მთავართა შორის იუდასთა, რამეთუ შენგან გამოვიდეს წინამძღვარი, რომელმან დაამწყსოს ერი ჩემი, ისრაილი!"

ადამიანი რაღაც ლოდინშია, გარღვეულ უფსკრულის წინაშე მდგომარე, სასოს არ იკვეთს, რომ მოვა მაცხოვარი და თავის ყოვლად მხსნელს ხელსა მომაწვდისო. სასოებით აღსავსენი, სულით განდიდებულნი და აღფრთოვანებულნი წინასწარმეტყველნი წინათ ჰგრძნობენ ამა მოსვლასა და ვითა მახარობელნი ნუგეშ-სცემენ გულ-წასულს ადამიანს, მოვაო, ოღონდ შენ "განმზადნე გზანი მისნიო".

"აჰა, ესერა, მე წარვავლინო ანგელოსი ჩემი წინაშე პირსა შენსა, რომელმან განმზადნეს გზანი შენნი წინაშე შენსაო, - ჰლაღდებს სრულის რწმენის ღალადითა წინასწარგრძნობით აღტაცებული ისაია წინასწარმეტყველი, - განმზადენით გზანი უფლისანი და წრფელ-ჰყვენით ალაგნი მისნი".

და, აჰა, ამა "გზათა განმზადებად და წრფელ-ყოფად ალაგთა მისთა" მოვევლინა ქვეყანას იოანე წინამორბედი, "მღალადებელი უდაბნოსა შინა". გულშერყეულს და ნუგეშის მწყურვალს ქვეყანას ჰგონია, რომ, აი, ეს არის იგი, ვინც ასე ძლიერ სწყურიან ჩვენს ოზლად შთენილს სულსა და ვისაც ასეთის სასოებით

მოველოდებითო. არაო, - ეუბნება წინამორბედი იოანე:

"ესერა, მოვალს უძლიერესი ჩემსა შე-
მდგომად ჩემსა, რომლისა ვერ ღირს-ვარ გან-
ხსნად ხამლთა მისთასა. მე ნათელ-გცემთ
თქვენ წყლითა, ხოლო მან ნათელ-გცეთ თქვენ
სულითა წმიდითა".

იშვა ქრისტე, იშვა იგი, რომელმან ნა-
თელ-სცა ქვეყანას სულითა წმიდითა, "იშვა
იგი დედისაგან, რომელი კურთხეულ არს დედათა
შორის". იშვა იგი, რომელიც, როგორც იოანე
მახარობელი ამბობს: "დაემკვიდრა ჩვენ შორის
და ვიხილეთ დიდება მისი, ვითარცა მხოლოდშო-
ბილისა მამისა მიერ, სავსე მადლითა და ჭეშ-
მარიტებითა... რამეთუ რჩული მოხესაგან მოე-
ცა, ხოლო მადლი და ჭეშმარიტება იესოს მიერ
იქმნა... რამეთუ არა მოავლინა ღმერთმან ძე
თვისი სოფლად, რათა დაჰსაჯოს სოფელი, არა-
მედ რათა აცხოვნოს სოფელი მის მიერ". იშვა
იგი, რომლისა გამო სთქვა იოანე წინამორბედ-
მავე:

"აჰა, ტარიგი ღვთისა, რომელმან აღიხვ-
ნეს ცოდვანი სოფლისანი! ესე არს, რომლისათ-

ვის-იგი ვსთქუ: შემდგომად ჩემსა მოვალს
იგ^{*}, რომელი პირველ ჩემსა იყო, რამეთუ
უპირატეს ჩემსა არს".

"ნუ გეშინინ, - ახარებს ქვეყანას
ანგელოზი, - ნუ გეშინინ, რამეთუ, აჰა, ესე-
რა, გახარებ თქვენ სიხარულსა დიდსა, რომელი
იყოს ყოვლისა ერისა, რამეთუ იშვა ღღეს
თქვენდა მაცხოვარი... და ესე იყოს თქვენდა
სასწაულად: ჰპოვოთ ყრმა იგი შეხვეული და
მწოლარე ზაგასა".

რა დიდებული სახეა, რა დიდებული ხა-
ტია! ღმერთი, მოვლინებული ცხონებად და
ხსნად ქვეყნისა, ღმერთი ახლის აღთქმისა,
რომელმან უნდა "აღიხვნეს ცოდვანი სოფლისა-
ნი", ძე ღვთის და კაცისა, რომელმან უნდა
ნუგეშ-სცეს ქვეყანას: "მოვედით, მაშვრალნო
და ტვირთმძიმენო, და მე განგისვენოთ
თქუენ", ღმერთი, რომელმან უნდა ნათელ-სცეს
ბნელს ქვეყანას სულითა წმიდითა, იშვა ვითა
ღარიბი ღარიბ საფარქვეშ და არის "შეხვეული

* იგი] კაცი

და მწოლარე ზაგასა!" და მარტო ერთი ვარს-
კვლავილაა აღმომხდარი აღმოსავლეთით და იგი
დაჰნათის ზედ ადგილსა მას შობისასა ნიშნად
მისად, თუ რა სხივოსანი მადლი მოეფინა ქვე-
ყანას დედისაგან, რომელიც ამიტომ "კურთხეულ
არს დედათა შორის!" ყრმა-ღმერთი, "შეხვეული
და მწოლარე ზაგასა"! არისლა სადმე სხვა ხა-
ტი, რომ დიდებამ ასე აღიდოს სიღარიბე და
სიღარიბემ ასე აღიდოს დიდება? ყველაზედ
უწინარეს ამ ხატითა ითქვა შობისავე უმაღ-
ლი თავ[მ]დაბლობა კაცთმოყვარე ქრისტე
ღმერთისა, რომელმაც მერე გააოცა ცუდმედილო-
ბით გარყვნილი ძველი ქვეყანა. იშვა იგი,
ვინც გაჭირებულს და ძირით თხემამდე
შერყეულს ქვეყანას მოაცალა უღმობელი საძირ-
კველი - "თვალი თვალისა წილ, კბილი კბილი-
სა წილ" - და ამის მაგიერ შთაუდგა: "გიყვარ-
დეს მოყვასი შენი, ვითარცა თავი შენი" და
ამაზედ ხელახლად დაადგინა დასარღვევად გამ-
ზადებული ქვეყანა, ვითარცა კლდეზედ, რომელ-
საც ვერც ჟამი და ვერც დრო ვერ შეჰმუსრავს
და ვერ შეარყევს. ამ კლდეზედ დაანთხია მან
თვისი ღვთაებური სისხლი და ზედ გარდაატეხა

თვისი უბიწო ხორცი. კაცთმოყვარე ძე კაცისა, ქვეყნის ხსნად მოვლინებული, კაცმავე ჭვარს-აცვა და ჭვარცმული მაინც ჭვარცმელთათვის ჰღალადებდა ღვთისა მიმართ: "ღმერთო, შეუნდევე, რამეთუ არა უწყიან, რასა იქმან".

აი, რა სულგრძელი, რა კაცთმოყვარე, რა ყოვლად მოწყალე ღმერთი იშვა დღეს და ამას სამართლიანად ჰხარობს და დღესასწაულობს მთელი ქრისტიანობა. მას აქეთია აღსდგა ქვეყანა ახალის აღთქმისა ახალის ცხოვრებისათვის. მას აქეთ შეაფარა კაცმა თავი თვისი ღმერთსა სიყვარულისას, მშვიდობისას, მოწყალებისას და შენდობისას. განახლდა კაცი და დღეს განახლებულს კაცს ძალ-უცს სასოებით სთქვას: "შენ ხელახლად შემქმენ მე, ქრისტე ღმერთო, და დამდევე ჩემ ზედა ხელი შენი... შენ სცან დაჯდომადი ჩემი და აღდგომადი ჩემი, ალაგნი ჩემნი და ნაწილნი ჩემნი შენ გამოიკვლიენ და ყოველნი გზანი ჩემნი წინასწარ იხილენ... საკვირელ იქმნა, ცნობა შენი ჩემგან განძლიერდა და ვერ შეუძლო მას"! შენ ხარ ხსნა ჩემი, შენი მოძღვრება-მაცხოვარ ჩემდა - და ველარსად განვერინო სულისა შე-

ნისაგან და პირისა შენისაგან ველარსად ვი-
ვლტოდე: "აღ-თუ-ვჰხდე ცად, შენ მუნ ხარ!
შთა-თუ-ვჰხდე ჯოჯოხეთად, ახლოსვე ხარ! აღ-
თუ-ვიპყრენ ფრთენი ჩემნი განთიად და ღავე-
მკვდრო მე დასასრულსა ზღვისასა! - და რამე-
თუ მუნცა ხელი შენი მიძლოდეს მე და მარჯვე-
ნამან შენმან შემიწყნაროს მე!"

[1886 წ.]

დაიბეჭდა "ივერიაში", 1886 წ. (№ 279).

Илья Чавчаваძე
К рождеству Христову
(На грузинском языке)
„Хеловნება“
Тбилиси 1990

რედაქტორი ქ. ახვლედიანი
მხატვარი ლ. მაჭავარიანი
კორექტორი მ. შვალობიშვილი
ტიპრედაქტორი რ. კობრიძე

ხელმოწერილია დასაბეჭდად 12.02.90
ქაღალდის ზომა 60×92 1/8
ნაბეჭდი თაბახი 1,0 პირ. ნაბ. თაბ. 1,0
ტირაჟი 30 000 შ.ქ. № IX-6

ფასი 1 მან. 00 კაპ.

გამომცემლობა „ხელოვნება“
თბილისი, დავით აღმაშენებლის პრ. № 179
დაიბეჭდა თბილისის კარტოგრაფიული ფაბრიკაში
ფ. მოსულიშვილის ქ. №1

